18/08/2020

Ο Τούρκος εορτάζων Άγιος Κωνσταντίνος εκ Καππούας

/ Βίοι Αγίων

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ

Στα ζοφερά χρόνια της τουρκοκρατίας μαρτύρησαν χιλιάδες χριστιανοί. Ένας λοιπόν, απ' αυτούς είναι και ο άγιος νεομάρτυς της θεσσαλικής Καππούας, Κωνσταντίνος, ο οποίος προτού βαπτισθεί και ενταχθεί στους κόλπους της Εκκλησίας μας ήταν μουσουλμάνος γιος Τούρκου αξιωματούχου.

Σε ηλικία είκοσι χρόνων μυήθηκε στα χριστιανικά δόγματα από κάποιον λόγιο μοναχό της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου της Καππούας. Ο μοναχός αυτός, αφού τον κατήχησε, όταν έκρινε ότι είχε εδραιωθεί η πίστη του στον Χριστό, τον βάφτισε και από Σαΐμ, που ήταν το όνομά του, τον ονόμασε Κωνσταντίνο.

Η αντίδραση του Τούρκου αξιωματούχου, πατέρα του νεοφώτιστου Κωνσταντίνου, υπήρξε απόλυτη. Θέλησε να τιμωρήσει με θάνατο τους τρεις μοναχούς του μοναστηριού της Καππούας, αλλά δεν το κατόρθωσε, γιατί αυτοί κατάφεραν να δραπετεύσουν και να καταφύγουν στα Μετέωρα, όπου ζήτησαν προστασία από τους εκεί μοναχούς. Η οργή του πατέρα κορυφώθηκε και πυρπόλησε το μοναστήρι.

Εξοργισμένος από τη σθεναρή στάση και τη συμπεριφορά του γιου του διέταξε στρατιώτες της φρουράς του να τον ρίξουν στο μπουντρούμι και να μην τον βγάλουν από κει, αν δεν επανέλθει στην πατρώα του πίστη. Οι στρατιώτες έπραξαν σύμφωνα με τις εντολές του πατέρα. Έριξαν τον Κωνσταντίνο στο σκοτεινό και μουχλιασμένο μπουντρούμι και πρωί – βράδυ τον

ρωτούσαν αν είχε μετανιώσει για την αποστασία του. Ο Κωνσταντίνος, όμως, τους απαντούσε με γλυκύτητα και σταθερότητα: «***Το Χριστό μου δεν θα τον αρνηθώ ποτέ ό, τι και να μου κάνετε· δεν φοβάμαι τίποτα· είναι δίπλα μου και με ενισχύει***». Τα όρια της υπομονής του πατέρα εξαντλήθηκαν και οργισμένος έδωσε εντολή στους στρατιώτες να τον βασανίσουν σκληρότερα και αν δεν μεταπεισθεί και πάλι, να τον οδηγήσουν στην κρεμάλα.

Άλλα και τα νέα σκληρότερα βασανιστήρια δε στάθηκαν ικανά να κάμψουν το φρόνημα και την πίστη του Κωνσταντίνου. Τότε οι στρατιώτες του ανακοίνωσαν την απόφαση του πατέρα του να τον απαγχονίσει, ως τελευταία και κορυφαία απειλή, αλλά και πάλι πήραν την αγέρωχη απάντηση: «***Σας λέγω και πάλι· τίποτα δεν μπορεί να με χωρίσει από το Χριστό μου. Τον αγαπώ τόσο πολύ, που δε με νοιάζει αν δώσω για την αγάπη του και τη ζωή μου ακόμη*** ».

Οι στρατιώτες, σύμφωνα με τη διαταγή του πατέρα του, τον οδήγησαν έξω από την πόλη Καππούα, στο σημείο όπου είναι κτισμένο το σημερινό χωριό Καππά. Εδώ έριξαν σχοινί σ’ ένα χοντρό κλωνάρι του «μεγάλου πλατάνου» που υπήρχε στη θέση αυτή, πλησίον του κοινοτικού γραφείου της Καππάς και κρέμασαν τον Κωνσταντίνο. Όμως το θαύμα έγινε· **το σχοινί κόπηκε τρεις φορές οπότε οι δήμιοι αναγκάστηκαν, υστέρα από διαταγή του παριστάμενου πατέρα του, να τον αποκεφαλίσουν**. Η αγία ψυχή του νεαρού Κωνσταντίνου πέταξε κοντά στην αιώνια αγάπη του, το Χριστό. Το τιμημένο σκήνωμα του το έθαψαν οι χριστιανοί κοντά όταν τόπο του μαρτυρίου του, στην τοποθεσία «Τρία Δέντρα».
Ο Κωνσταντίνος μαρτύρησε στις 18 Αυγούστου 1610 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Κωνσταντίνον Καππούας, τον νεομάρτυρα, ως στρατιώτην γενναίον της Εκκλησίας Χριστού, μακαρίσωμεν πιστοί και επαιναίσωμεν· ότι δυσέβειαν πατρός καταλείψας σθεναρώς, εκήρυξεν τον Σωτήρα, και νομίμως υπεραθλήσας, την κάραν δέδωκεν ως δώρον Χριστώ.

Πηγή: saint.gr